

Wie laat de hond uit? / #10 Leeftijd en voeding (Audiotranscript)

Lysbeth: Er zit bij mij wel veel enthousiasmeverschil in.

Jet: Ja, bij mij ook hoor.

Lysbeth: Droge brokken en vers vlees.

Marco Halff: Ja, ja.

Lysbeth: Bij die brokken, denkt 'ie: ik hoor ze, ik kom eraan. En als ik vers vlees klaarmaak op het aanrecht, staat 'ie te trappelen naast m'n benen tot het bakje op de grond komt.

Marco Halff: Zeker.

Jet: Deze podcast wordt je aangeboden door Smuldier, het allerlekkerste hondenvoer.

Voice-over: Ja, daar zijn we weer met een nieuwe aflevering van 'Wie laat de hond uit?'. Jet, Lysbeth en Marieke over het leven met hun honden. En voedingsdeskundige Marco Halff, die geeft voedingstips, maar we beginnen met de vraag van luisteraar Roos.

Jet: Hallo Roos, goeiemorgen.

Roos: Goeiemorgen.

Jet: Je had een vraag begreep ik, kom maar door.

Roos: Ja, nou, onze pup Luna is vijf maanden en ik had een vraag: wanneer moet ik omschakelen naar voeding voor volwassen honden?

Jet: Hele goeie vraag. Ja, het is altijd een beetje uitzoeken hè, maar hoe gaat het met Luna?

Roos: Het gaat heel goed. Ze is de wereld echt leuk aan het ontdekken. Het gaat heel goed.

Jet: En jij wilt natuurlijk het beste baasje van de hele wereld worden?

Roos: Uiteraard.

Jet: Oké.

Roos: Uiteraard.

Jet: Nou, wij hebben straks weer een voedingsdeskundige hier aan tafel zitten, dus we zullen het daar uitgebreid over hebben en dan, hopelijk aan het einde, heb je alle antwoorden die je zoekt.

Roos: Nou, hartstikke leuk! Ik ben heel benieuwd.

Jet: Oke, dank je wel voor het bellen. Dag Roos.

Roos: En ik heb nog één vraag eigenlijk.

Jet: Nog een vraag?

Roos: Nog een vraag, want zit er ook een groot verschil tussen de voeding? Wat zijn die verschillen? Worden die ook nog behandeld?

Jet: Ik ga gewoon het gewoon voor je vragen. Want hé, ik ben er nu toch, Roos.

Roos: Ja, hartstikke fijn.

Jet: Ja, hoe meer we weten, hoe beter we voor onze honden kunnen zorgen.

Roos: Nou helemaal fijn, ik ben benieuwd en ik luister graag naar het antwoord.

Jet: Oké, dank je wel, Roos.

Roos: Hé, groetjes! Succes.

Jet: Doeg!

Marieke: Hai, ik ben Marieke, mijn hond heet Mila en ze is het allerbeste maatje die ik me zou kunnen voorstellen.

Jet: Hallo, ik ben Jet, mijn hond heet Poppy. Ze was een zwerver, maar is nu de koningin van Rotterdam.

Lysbeth: Hallo, ik ben Lysbeth en ik heb Rafieq meegenomen, waar ik per ongeluk, zes jaar geleden, verliefd op werd.

Jet: Ja, en één ding hebben we allemaal gemeen: wij hebben allemaal het allerleukste hondje van de hele wereld.

Marieke: Dat zeker.

Zanger: Jingle [Wie laat de hond uit?]

Jet: Aflevering tien: leeftijd en voeding.

Jet: Ook een hond gaat door allerlei verschillende fases heen. Puppy's krijgen ander voer dan senioren, dus ik ben natuurlijk benieuwd wat hebben jullie gedaan? Nou, Lysbeth en Marieke zitten hier eigenlijk altijd aan tafel. Wij raken niet uitgepraat over onze honden. En Marco Halff, voedingsdeskundige, is ook weer aangeschoven. Welkom, fijn dat jullie er allemaal weer zijn. Hoe heb jij dat gedaan, Marieke, want jij hebt jouw hond echt al vanaf pup.

Marieke: Ja, zeker, ja, dus eigenlijk gewoon goed gekeken naar welke voeding ze moest hebben en uiteindelijk goed ook op de zak van de voerleverancier gekeken van wat staat erop, tot hoeveel maanden is het, hoeveel moet je ervan eten? En wanneer moeten we over op de volwassen voeding? Dus eigenlijk gewoon heel erg de richtlijnen daarvan gevolgd, want ik dacht: ja, zij zullen het wel weten, anders zetten ze het ook niet op de zak. Dus daar gewoon gekeken van nou ja, hoe oud moeten ze zijn voordat..

Jet: En reageerde jouw pup daar ook goed op?

Marieke: Ja, eigenlijk wel, we hebben wel wat verschillende voersoorten geprobeerd. Ze had

een voer van de fokker meegekregen en het ging in eerste instantie niet zo heel erg lekker, dus toen zijn we nou ja, langs de dierenspecialzaak gegaan en hebben we verschillende voersoorten geprobeerd. Totdat er iets was waar ze het op dat moment weer goed op doet. Daar hebben we wel wat wisselingen in gehad, maar inmiddels hebben we een hele goeie brok gevonden, waar, nou ja, zij het echt supergoed op doet en daar zijn we heel blij mee. En ze eigenlijk pas sinds, ik denk, drie maanden van de puppybrok naar de volwassenbrok gegaan. Dus...

Jet: Maar ga je dan niet naar junior?

Marieke: Nou, dit was een puppy-juniorbrok,

Jet: Oké.

Marieke: Dus dit was daar een combinatie van.

Jet: Oké, Lysbeth, breekt hier even de tent af. Wat ben je van plan, Lysbeth?

Lysbeth: Ja, mijn hond zit nu aan een lijntje, zodat die ook in de zon kan liggen, als een echte Griek. Dat lijntje zat om mijn stoel, dus nou heeft hij iets meer bewegingsruimte.

Marieke: Beter dat je zelf opstaat, dan dat je straks meegetrokken wordt.

Jet: Precies, precies. Hoe heb jij dat gedaan toen Rafieq bij jou kwam, want die was natuurlijk niet helemaal puppy-puppy meer?

Lysbeth: Nee, die was zes maanden en ik kreeg wat Griekse brokken mee. Zo'n opvang heeft natuurlijk niet veel geld, dus dat zal niet het beste voer geweest zijn. Dat bleek ook wel duidelijk, want hij at het niet graag. En ik had een vrij duur dierenartsenvoer geadviseerd gekregen van vrienden die dierenarts zijn. Maar we hebben het er al eerder over gehad, toen ging 'ie echt wel enorme winden laten. En zo erg dat ik er gewoon niet naast kon blijven zitten. Dus toen ben ik gaan zoeken naar wat voor voer op internet. Wat ga je dan geven? Welke merken zijn er en ga je supermarktvoer geven? Of ga je het van de dierenarts geven of geef je iets van de dierenspecialzaak. Toen kreeg 'ie een soort van allergie.

Jet: Oh en hoe kwam je daarachter?

Lysbeth: Hij kreeg een rood oog.

Jet: Ach.

Lysbeth: En dat kan ook een ziekte zijn als Ehrlichia of Leishmania. Die daar is 'ie op onderzocht, maar uiteindelijk leek het ook wel iets allergisch te zijn. Nu zit 'ie achter een vlieg aan, voor de eiwitten.

Marieke: Daar is 'ie niet allergisch voor?

Lysbeth: Dus toen heb ik een heel eliminatie-dieet moeten doen. Het heeft best lang geduurd.

Jet: Een eliminatie-dieet joh?

Lysbeth: Dan mag 'ie één soort...

Jet: Dat klinkt als een Expeditie Robinson voor honden.

Lysbeth: Nou dat. Nou, dan mag 'ie dus één soort eiwit hebben, dus dan begin je bij het waar 'ie het minst allergisch voor is, zoals bij hert, en dan zak je heel langzaam af. Nou, hij is allergisch voor kip, maar dat was niet de allergie van z'n oog, dat is uiteindelijk gewoon weer overgegaan.

Jet: Zo, dat is heel ingewikkeld allemaal. Heb je nu gevonden, waar het goed mee gaat?

Lysbeth: Ja, hij krijgt gewoon nu dezelfde brokken en ik wil het beste baasje zijn, dus ik wissel nog wel eens van smaak. Dus wel hetzelfde merk, maar ik vind: ik eet ook niet elke dag hetzelfde, dus hij krijgt soms een zak zalm en soms een zak lam. En ik let heel erg goed dat als hij ook ergens anders moet eten...

Jet: Dat er geen kip in zit?

Lysbeth: Dat er geen kip in zit.

Jet: Oké, nou, hij doet wel mee met de trend, als je uit eten gaat..

Lysbeth: Hij neemt nog net geen soja latte.

Jet: Maar dat kan nog komen, maar dat weet je niet. Er zijn allemaal verschillende fases. Marco, we kijken natuurlijk nu naar jou, want wanneer stap je over inderdaad en waar moet je op letten? Er zijn natuurlijk allerlei verschillende leeftijdsfasen waarin een hond iets anders nodig heeft en wat zijn dan de verschillen? Dat wilde Roos graag weten.

Marco Halfff: Ja, nou ja, ook weer een hele goeie vraag en ook heel herkenbaar. En ook daarvoor is het antwoord ook weer niet altijd heel eenduidig.

Jet: Ik had het ook niet verwacht.

Marco Halfff: Nee. Weet je, bij honden is het uiteraard zo: je hebt hele kleine rassen, die nog geen kilo worden wanneer ze volwassen zijn, tot aan de hele grote rassen, die misschien wel honderd kilo uiteindelijk kunnen worden. En dat is een hele range aan gewichten. Dus zou je een richtlijn willen hebben, hè, wat wij bijvoorbeeld altijd adviseren is wanneer jouw pup ongeveer 75 procent van het te verwachten eindgewicht heeft bereikt, dat is ongeveer een fase waarin 'ie de lengtegroei wel heeft gehad, dan zou 'ie eigenlijk alleen nog wat meer in de breedte moeten groeien, om het zo maar te zeggen, en dat is ongeveer een mooi tijdstip om om te schakelen naar voeding voor volwassenen honden.

Marieke: Dus 75 procent, zeg je?

Marco Halfff: Ongeveer 75 procent, ja.

Marieke: Oké, dan moet ik gaan hoofdrekenen. Ik wilde gaan zeggen: stel, je hond zou 30 kilo moeten worden, toen dacht ik: wat is dan 75 procent.

Marco Halfff: Dat is 22,5 ofzo.

Marieke: Nou, dank je wel.

Marco Halfff: Zoiets dus, dus inderdaad zo ongeveer, en weet je, het is allemaal ongeveer, want je weet niet exact het te verwachten eindgewicht zijn. Maar goed dat ze vaak die groeicurves. Dus op dat moment heeft 'ie z'n de grootste groei gehad en kun je omschakelen.

Marieke: Maar ik denk, als ik dan kijk, zijn we misschien wel te laat geweest met die wisseling, want ik denk dat Mila na die tijd niet nog heel veel gegroeid is. Is dat heel schadelijk dan, is dat erg?

Marco Halff: Nou, weet je wel wat we in een aflevering eerder al zeiden, het gaat natuurlijk om die voedingsstoffen en in dit geval, het is zeker niet erg. De hond groeit nog steeds, dus als je in die buurt gaat omschakelen dan zit je wel safe. Hè, het is wat anders als je hond echt volwassen is en je blijft een pupvoeding geven, ja, dan krijgt 'ie echt te rijke voeding binnen, wat 'ie niet nodig heeft. En dat kan weer andere consequenties hebben.

Jet: Want dat is in mijn geval, kijk, ik heb een zwervertje geadopteerd uit een ander land. En ja, dan weet je niet precies hoe oud ze is, en dan moet je dat natuurlijk schatten.

Lysbeth: Maar dan weet je ook niet wat het gewicht is wat ze zou bereiken.

Jet: Dat kunnen ze wel aardig schatten. Ik moet zeggen dat die schatting uiteindelijk..

Lysbeth: Het gaat het ook wel eens heel erg fout.

Jet: Ja, nou, gelukkig, in mijn geval is het niet fout gegaan. Maar is dat dan iets wat je bij moet stellen en in de gaten moet houden, want dat is best lastig.

Marco Halff: Dat is zeker lastig. En kijk, ik kan me voorstellen dat je op moment dat jij een pup ziet die groeit op een bepaalde manier. Dan kun je toch best wel inschatten of 'ie 30 kilo wordt of 80 kilo, hè. Dat soort verschillen kun je echt wel zien. Ik kan me voorstellen, kijk, of die hond dan twintig kilo wordt of 25 kilo, dat is niet het meest spannende. Hè, dus in die zin, als je ongeveer rond die periode uitkomt is prima. Het gaat ook om een omschakeling hè, dus de hond moet gewoon wennen aan het nieuwe voer. Hij zal minder eiwitten nodig hebben, omdat ie z'n spieren niet meer hoeft extreem te laten groeien.

Jet: Dus jij zegt als je van puppyvoer overgaat naar juniorvoer, wat je heel vaak ziet bij aanbieders van hondenvoer, wat zit daar dan voor verschil tussen? Daar zit dan minder eiwit in junior, maar nog net wel iets meer dan bij senior..

Marco Halff: Precies.

Jet: Of bij volwassen?

Marco Halff: Ja, senior is een ander aspect, hoor. Maar kijk, juniorvoeding, dat zie je vooral bij hele grote rassen. Daar zie je inderdaad, dan gaan ze eerder in die curve al omschakelen, omdat je dan, precies zoals je het zegt, daar zit iets minder eiwit in en iets minder energie ten opzichte van het puppyvoer. En het zit tussen pup en volwassen in, zeg maar, en dat zie je eigenlijk alleen bij de grotere rassen.

Jet: We krijgen ineens bezoek van een andere hond, zie ik.

Marco Halff: Ook gezellig.

Jet: Kom, we zullen eens even keurig voorstellen.

Marieke: O, de stoel wordt even aangeschoven door het lijntje.

Jet: Tja, je kunt ook nooit eens een keer, gewoon even rustig over honden praten.

Marieke: Nee.

Jet: Zonder dat je wordt lastig gevallen door honden. Zo gaat dat dan.

Marco Halff: Precies. Dus nogmaals, bij grote rassen zie je nog wel die tussenstappen, maar bij kleine rassen niet. Want daar zit echt te weinig verschil in om daar een verschil qua voeding in te kunnen maken.

Marieke: Nou, en is dat dan ook aan te raden, want het voer wat wij nu uiteindelijk gebruiken, maakt niet echt het onderscheid tussen puppy en junior. Is dat dan iets waar je de volgende keer op zou kunnen letten? Want ik bedoel, de Golden Retriever - Labrador valt, denk ik, wel een beetje onder de grote en middelgrote honden, zeg maar.

Marco Halff: Precies middelgroot tot groot.

Marieke: Ja.

Marco Halff: Kijk, in mijn optiek zie je echt vooral bij de grote honden, zoals de Deense Dog-achtigen, daar zie je dat verschil..

Marieke: Dus ik zit nog safe, zeg maar?

Marco Halff: Ja, zeker wel. Ja, ik denk dat dat voor dat voor de rassen prima geschikt is, dat je gewoon van een pup- naar een volwassenvoeding gaat.

Marieke: En stel nou dat ze van een voeding echt, nou ja, het er gewoon niet goed op doen. Moet je dan ook zeggen van ik ga langzaam overschakelen, alsnog zeg maar?

Marco Halff: Ja.

Marieke: Ik zie jou knikken, namelijk.

Marco Halff: Nou weet je, het heeft altijd te maken met, van.. kijk, soms kan dat gewoon ook in één keer, hè, daar hebben we het de vorige keer over gehad. Alleen wanneer je.. dat kan problemen geven we bij honden die wat gevoeliger zijn qua vertering. Ja, daar kan het zijn dat je wat dunne ontlasting krijgt. Nou, een eigenaar wil dat liever niet, hè, die wordt misschien een beetje onzeker. Dus door langzaam om te schakelen, verklein je gewoon dat risico en dan zie je eigenlijk dat het geleidelijk aan gewoon goed blijft gaan. En dat is misschien wat je als pup-eigenaar ook het liefst wil. Hè, geen gedoe met dunne ontlasting en oprapen enzo, dus dan zie je van oké, nu gaat hij over en dat is helemaal prima.

Marieke: Maar je moet dus ook, als je van de juniorbrok naar de volwassenenbrok gaat, ook langzaam afbouwen?

Marco Halff: Waarom niet het beste? Weet je wel, dat is de de meest makkelijke overgang, dus ik zou dat zeker adviseren.

Marieke: Zelfs als het hetzelfde merk is, wat je gaat geven?

Marco Halff: Ja.

Marieke: Oké!

Marco Halff: Ja, want je gaat toch naar het... Het kan zijn dat de andere grondstoffen in zitten, hè? Andere eiwitbron, in plaats van kip dat er lam in zit bijvoorbeeld. Dat zie je ook wel vaak bij het verschil tussen puppy- en junior- of volwassenvoeding. Maar ook je eiwit-vet

niveau verandert, dus advies: gewoon langzaam omschakelen dan voorkom je het grootste probleem.

Jet: En dat gaat dan natuurlijk van volwassen naar senior ook. Wat is nou een wezenlijk verschil tussen het volwassenvoeding en de seniervoeding?

Marco Halff: Nou, wat je bijvoorbeeld ziet gebeuren wanneer honden wat ouder worden, dan zie je dat ze vaak minder beweging hebben. Ze worden wat minder speels en soms zit het in kleine dingetjes, valt het niet op, maar een senior hond beweegt nou eenmaal wat minder. Hè, dus minder energie. Daar begint het al mee.

Jet: Ja. Dus dan hebben ze misschien sneller de neiging om te dik te worden.

Marco Halff: Jazeker. Ja, dat, dat is echt wel een risico bij senior honden die het hetzelfde voer blijven eten, die dan snel te dik worden omdat allerlei processen minder energie verbruiken. Maar bijvoorbeeld ook je eiwitbehoefte. Een senior hond, veel senior honden hebben matig werkende nieren, waardoor je eigenlijk goed je eiwitbron zou moeten bekijken. Dus liever een hoog verteerbare bron, hè, dus een andere eiwitbron die beter verteerbaar is ten opzichte van volwassen voeding bijvoorbeeld.

Lysbeth: Ja, en wanneer ben je senior?

Marco Halff: Ja, dat is ook een hele goeie. Goeie vraag, hoor.

Jet: En ja dat scheelt, denk ik, voor heel veel verschillende honden.

Marco Halff: Ja, kijk, honden die, vooral hele reuze-rassen, die worden, misschien maar acht of negen jaar. Dan zul je misschien vanaf vijf, zes jaar al kunnen beginnen met seniervoeding. Terwijl kleine rassen, die kunnen met gemak vijftien, zestien, soms wel twintig jaar worden.

Jet: O, ik hoop zo dat ze van mij zo oud wordt.

Marco Halff: Ja, heel gaaf. Dus als ze gezond blijft..

Jet: Ja, zeker, zeker.

Marco Halff: Dat is super, natuurlijk, ja, en dan begin je echt later daarmee. En dat is toch een beetje ook, hè in die zin, er zijn wel richtlijnen, maar ook dan is het van: hou je hond in de gaten. Merk je dat 'ie wat minder speels wordt, dat zijn allemaal signaaltjes, oké, ik moet toch iets aan die voeding gaan doen.

Jet: Ja.

Marieke: En wat Lysbeth net zei, is dat ze dus dan denkt: ik doe verschillende smaakjes. Hoe zit dat met de voeding? Kan dat dus van de ene op de andere dag gewoon dat je denkt: nou, ga een smaakje wisselen, want het is dezelfde voerleverancier? Of zitten daar misschien ook wat dingen in?

Marco Halff: Ja, dat is ook weer een beetje hoe jouw hond daarmee omgaat. Kijk, wat we net al zeiden: dat kan, je kan gewoon van het één op het andere moment om. Maar verwacht jij toch wat problemen, omdat de hond wat gevoelig is, ja, dan kun je gewoon het wisselen ook weer langzaam doen.

Jet: Ja ja, want ik heb ik heb ook wel eens inderdaad de neiging, omdat ik denk: ja, is dat nou niet ontzettend saai als je elke dag min of meer hetzelfde eten krijgt. Of gaan we dan te veel uit van onze menselijke gedachte, want het gaat natuurlijk vooral om de behoeften van een hond. Heeft een hond daar last van, bijvoorbeeld?

Marco Halff: Nee, ik ben bang dat dat jouw, inderdaad, je eigen interpretatie is. Onze hond eet nu wel..

Jet: Maar dat doen mensen natuurlijk heel snel.

Marco Halff: Jazeker. Onze hond eet nu al, ik denk, al acht jaar hetzelfde type voer ongeveer. En elke dag staat 'ie weer heel enthousiast te kwispelen en hij wil dan eten en die bak is binnen drie seconden leeg. Dus weet je, in die zin, is het nodig? Nee, zeker niet! Honden, die hebben toch wat, die proeven wat minder smaak dan dan wij mensen. Dus inderdaad...

Marieke: Vandaar dat ze ook poep eten, denk ik.

Lysbeth: Ja, die kans is groot.

Jet: Ik heb die behoefte zelf nooit gehad, jij?

Marieke: Nee, ik ook niet.

Marco Halff: Nee, nee, dat zeker niet. Terwijl katten zijn nog kieskeuriger hè, die proeven nog minder snel een voeding, dus omschakelen hoeft echt niet per se. Als je eenmaal een voeding heeft wat lekker is, wat goed gegeten wordt, dan is dat prima.

Lysbeth: Ah, er zit bij mij wel veel enthousiasmeverschil in..

Jet: Ja, bij mij ook hoor.

Lysbeth: ...droge broken en vers vlees.

Marco Halff: Ja.

Lysbeth: Bij die brokken, denkt 'ie: ik hoor ze, ik kom eraan. En als ik vers vlees klaarmaak op het aanrecht, staat 'ie te trappelen naast m'n benen tot dat bakje op de grond staat.

Marco Halff: Zeker, en dat heeft ook weer met smaak en geur te maken, hè? Want het vers vlees, ja, bijna..

Lysbeth: Geur!

Marco Halff: Ja, precies, dat is iets dat zo natuurlijk is.

Lysbeth: Ja.

Jet: Ik vind het zo vies.

Jet: Ja, ja.

Marco Halff: Maar terwijl, bij brokken zie je vaak, omdat vanwege het productieproces, heb je toch iets andere grondstoffen nodig. Vaak moet er nog een vetlaagje omheen. En er worden soms smaakstoffen gebruikt, die overigens niet verkeerd zijn, hoor, want die zijn afgestemd op behoefte van hond en kat, kun je prima gebruiken. Maar dat is toch een andere beleving dan inderdaad bij vers vlees.

Jet: Heeft een hond ook echt vers vlees nodig? Want dat is echt wel een vraag, waar.. Kan je daar meteen mee beginnen met een pup? Kan je dat de rest van hun leven, kan je dat aan die hond geven?

Marco Halff: Ook daarvoor geldt weer de voedingswaarde, hè, wanneer de voeding volledig is, dat staat weer op het etiket. Of het dan vers vlees is of brokken, dat maakt dan verder niet uit. Het gaat om voedingsstoffen en wanneer het volledig is, kan een hond prima zijn hele leven lang op vers vlees staan.

Jet: Doen jij dat?

Marco Halff: En nogmaals, het gaat om het volledige hè, dat, daar gaat het, het belangrijkste om..

Jet: Maar hoe weet ik wanneer vers vlees volledig is? Dat vind ik best wel lastig.

Marco Halff: Ja klopt.

Lysbeth: Dat heb ik net geleerd. Dat staat namelijk in een vakje op de verpakking: volledig voer.

Marco Halff: Precies, ja.

Jet: Jawel, maar als ik naar de slager ga en ik haal vers vlees dan kan ik dat vakje niet vinden, snap je?

Lysbeth: Ik haal wel eens als lekkernij bij een grote supermarkt, voor 35 procent korting vers hart, runderhart. Dat is niet compleet, denk ik, want dat is natuurlijk heel eenzijdig vlees.

Marco Halff: Nee, zeker niet.

Lysbeth: Maar als je zo'n...

Marco Halff: En dat is exact, want jij zal ook bij wat je bij de slager haalt, is niet volledig.

Jet: Nee.

Lysbeth: Als je hondenvoer vers vlees hebt, dat is dan compleet.

Marco Halff: Ja precies.

Lysbeth: Ja, dat snap ik.

Marieke: Als het erop staat.

Marco Halff: Ja, zeker, ja, en dat is toevallig in de vers vlees hoek, is daar nog wel eens wat discussie over. Maar inderdaad, hè, dus het gaat er echt om.. Ik weet namelijk ook dat er producenten zijn die zeggen: als je iedere dag wat anders doet dan uiteindelijk, wordt het wel volledig. Dat is dus niet de definitie van volledige voeding.

Lysbeth: Of je moet koken voor je hond.

Jet: Als ik iedere dag wat anders geef aan mijn hond, die wordt daar niet blij van.

Marco Halff: Sorry, als je?

Jet: Als ik iedere dag wat anders geef aan mijn hond, die wordt daar niet blij van.

Lysbeth: Die van mij wel hoor.

Jet: Ja, die van jou weer wel?

Marco Halff: Ja, maar dat is per hond verschillend. Het kan wel.

Marieke: Is het ook mogelijk, of is het ook beter of goed om brokken en vers te gaan doen? Of hoe zit dat als je allebei volledig hebt, dan natuurlijk, maar?

Marco Halff: Kijk, heel goed.

Jet: Ja, we luisteren wel naar je Marco, ja.

Marco Halff: Dat is een goed begin, nee zeker, allebei volledig. Weet je, alles kan. Je kan inderdaad een combinatie tussen brokken en vers vlees. Nou, brokken is natuurlijk wat makkelijker. Je hebt een bakje, je schept het uit en klaar. Bij vers vlees moet je iets meer bewust met je voeding omgaan. Hè, net als wat wij met onze eigen biefstukje doen, zeg maar. Je moet het vanuit de vriezer in de koelkast leggen en dan weer niet bovenin, maar onderin anders lekt het. En je moet ze vlak voor het eten, halfuurtje, moet je het uit de koelkast op het aanrecht zetten. Dus je bent bewuster met vlees bezig. Nou, dat kan een heel mooi onderdeel van het dagelijkse voedingsritueel zijn. En je kan dan vlees door de brokken doen, hè, want daar wordt het wat smakelijker van, omdat je natuurlijk die geur hebt en die extra smaak van vlees. Dat kan prima, dan moet je het wel weer corrigeren met een beetje brokken weghalen en volledig voeding daarin. Maar je kan ook zeggen: ik geef 's ochtends brokken, 's avonds mag 'ie gewoon meedoen met het gezin in een lekkere vleesmaaltijd.

Marieke: Is daar een advies in wat mensen denken dat het beste is? Zijn daar onderzoeken naar gedaan?

Marco Halff: Nee, niet. Ook dat is weer van wat vind je zelf als consument, hè? Want nogmaals: je moet er even iets meer moeite voor doen, hè, om vers vlees te voeren. Aan de andere kant, je merkt dat het de beleving van honden, zeiden we net ook, hè als je vers vlees te voorschijn tovert, wordt die hond helemaal gek. Dat is de andere kant, hè de beleving van de voeding. De smultijd, zoals wij het noemen, dat smulmoment, dat neemt wel toe. En dat vinden wij ook belangrijk, want dat mag ook meegenieten met, nou ja, de gang van zaken.

Jet: Ik denk wel dat ik spreek namens veel baasjes, als ik zie dat mijn hond helemaal uit het koekenpannetje gaat omdat ik haar wat lekkers geef. Ik vind het fijn om te zien, toch?

Marieke: Zou je ook af en toe zoiets kunnen geven?

Marco Halff: Ja.

Marieke: Dus dat je niet standaard, elke avond of elke ochtend en dat je denkt nou, nu is een keer lekker..

Marco Halff: Als je bijvoorbeeld, in het weekend misschien is dat leuk, hè, in het weekend ga ik een maaltijd verzorgen met vlees. Dat kan prima.

Marieke: Dat is voor dat maag-darmstelsel dan ook wel goed?

Marco Halff: Het hangt wel van je type hond af, overigens hoor, want je hebt ook honden die wat gevoeliger zijn. En die kunnen van dat switchen last hebben. Dus daar moet je naar kijken. Maar een gemiddelde gezonde hond, die kan prima tussen dat soort verschillende voedingen variëren, hoor.

Jet: Leuk.

Lysbeth: Ja, ik krijg het advies van de dierenarts toen hij antibiotica kreeg om tijdens het antibiotica geven minstens twee weken vers vlees te geven voor z'n darmflora.

Marco Halff: O ja.

Lysbeth: Dat er toch meer in zit dan brokken.

Marco Halff: Ja, dat is... Dat wordt lastig.

Lysbeth: Is een fabel misschien, maar...

Marco Halff: Nou, weet je, niet helemaal, kijk de voeding verteert iets anders. Kijk, aan de ene kant zitten in brokken ook vezels hè, die zorgen voor een goede darmperistaltiek. Het is niet per definitie zo dat vers vlees beter is of slechter dan brokken, zeg maar. Ja, dat hangt weer van de volledigheid van de voeding af. Wanneer nogmaals de voeding de goede voedingsstoffen heeft, ja of het dan geperst geëxtrudeerd of vlees is, dat maakt an sich niet uit. Wat misschien wel zo is, vlees wordt beter verteerd dan brokken. Dus de verteerbaarheid van vlees is hoger en dat heeft ook met een graanaandeel te maken. Ondanks dat graan 90 procent, 95 procent verteerbaar is, is toch die extra vezels...

Marieke: Dus ze poepen minder.

Marco Halff: Wat zeg je?

Marieke: Ze poepen minder.

Jet: Ja, ik dacht al, wanneer komt 'ie weer?

Marco Halff: Uiteindelijk zul je zien dat de drollen compacter zijn. Kijk..

Lysbeth: En die zijn compacter als er graan in zit?

Marco Halff: Ja, kijk maar meer of minder poepen.. Als je overgewicht praat, dan moet je eigenlijk echt wegen van wat is meer of minder? Want het kan best zijn, dat de brokken leveren meer volume drollen op, omdat daar wat meer vezels in zitten. Dus dan zou het qua gewicht, zou het misschien niet uit hoeven maken, maar omdat vlees is compact, dus die drollen worden wat compacter.

Lysbeth: Toch nog een drollenvraag.

Lysbeth: Mooi hè?

Jet: Nou, ja, weet je, ik laat mijn hond natuurlijk veel uit en bij ons in de buurt lopen een aantal honden, waarvan ik denk, die zijn sowieso veel te dik en die krijgen waarschijnlijk ook gewoon een beetje Mickey Mouse voer.

Marco Halff: Ja, dat kan.

Jet: Mag ik dat zo zeggen?

Marco Halff: Ja, dat kan.

Jet: Dat heb ik al gedaan. En die drollen die zijn enorm. En het zijn ook precies die drollen die dan niet opgeruimd worden.

Lysbeth: Nee, daar heb je ook twee handen voor nodig.

Marco Halff: Ja, heel goed.

Jet: Nee, maar echt, niet normaal!

Marco Halff: Drie poepzakjes.

Jet: Ja, maar dan denk ik, dat het lijkt mij niet goed.

Marco Halff: Nee, weet je, een hele goeie vraag. De verteerbaarheid begint ook bij grondstoffen. Kijk, je kan natuurlijk, hè, dat is misschien ook wel het verschil tussen een wat goedkoop voer, wat minder aandacht besteed aan individuele behoefte. De grondstoffen die je erin stopt, die keuze is heel belangrijk, hè. Je kan dus kiezen voor grondstoffen die nagenoeg 100 procent verteerbaar zijn. Je hebt ook grondstoffen die misschien 80 procent verteerbaar zijn.

Jet: Ik heb echt het idee dat gewoon elke dag drie blikken van die herrie worden uitgekakt.

Marco Halff: Dat kan dus en dat heeft echt wel met de verteerbaarheid te maken. En daarom zeggen we: vlees is gewoon beter verteerbaar is, is veel optimaler verteerbaar dan brokken. En als je ook nog eens brokken hebt waar veel, nou ja, stoffen in zitten, die minder goed verteerbaar zijn, ja, dan heb je per definitie meer voer nodig en dat levert ook nog eens wat meer ontlasting op. Dus dat kan heel goed hoor.

Jet: Ik ga toch tegen die mensen zeggen dat ze misschien even naar deze podcast moeten luisteren.

Marieke: Weten ze gelijk dat jij het Mickey Mouse voer vindt.

Jet: O ja, misschien weten ze niet dat ik het ben.

Marco Halff: Of men voert te veel, hè, dat kan dus ook het gevolg zijn.

Jet: Ja, ja.

Marco Halff: Want de hond gaat echt niet alles opnemen. Ja, of hij wordt te dik, maar vervolgens wat 'ie niet nodig heeft, op een gegeven moment komt dat eruit.

Jet: Daar gaan we het ook nog een keer over hebben. Honden, die met iedere keer als ze eten krijgen, een obesitasje erbij krijgen.

Marco Halff: Ja.

Jet: Dat lijkt me geen goed idee. Ik denk dat Roos hier wel aardig mee uit de voeten kan, in ieder geval de rest van het leven van haar pup, denk ik. In ieder geval hartelijk dank.

Marco Halff: Yes.

Jet: En mocht u nou als luisteraar denken: ik heb ook nog een vraag, mag ook over poep, laat het ons vooral weten. Wij vinden dat enig.

Voice-over: Tot zover deze aflevering van 'Wie laat de hond uit?'. Heb jij ook een vraag, stuur dan een mail naar ons via podcast@smuldier.nl. Abonneer je op deze podcast via één van de bekende podcastkanalen, zoals Spotify, Google of Apple podcasts. Enne vergeet niet je hond extra te verwennen vandaag. Doe!

Voice-over: Je houdt van ze en daarom geef je ze het allerbeste. Knuffelen, daar zijn ze dol op. Een wandeling op z'n tijd, vinden ze heerlijk. En die bal die ze steeds kwijtraken? Die haal ik gewoon weer voor ze op. Kleine moeite, want ze geven mij namelijk het aller-, allerlekkerste eten. Ik ben Max, ik ben een Smuldier. Smuldier, het allerlekkerste hondenvoer. Kijk ze nou, zijn ze niet geweldig, mijn mensen.